

εὐχρῆς καὶ λάβος, ἀπεκρίθη, μὲ λακωνικήν συντομίαν, ὁ γενναῖος Σπαρτιάτης. Δύω ἡμέρας ἠγωνίζοντο οἱ Πέρσαι νὰ τὸν ἐκβάλωσιν ἐκεῖθεν, ἀλλ' εἰς μάτην, κατεσφάγησαν πάμπολλοι, χωρὶς νὰ κατορθώσωσι τίποτε. Τέλος ὁμως τοὺς ἐδείχθη κρυμμένος τις δρόμος, καὶ ἡ ὑπεράσπισις τοῦ φενώματος ἔγινε πρᾶγμα ἀδύνατον. Ὁ Λεωνίδας, προβλέπων ὅτι, ὅσοι ἔμεναν ἤθελον ἀρκευισθῆναι, ἀπέστειλε τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ μικροῦ του στρατεύματος, καὶ ἐτάφη ὄχι μὲν 300. Σπαρτιάτας ν' ἀφιέρωσιν τὴν ζωὴν του εἰς τὴν τιμὴν καὶ δούλευσιν τῆς πατρίδος του. Οἱ γενναῖοι οὗτοι Σπαρτιάται ἔπεσαν κατεπάνω τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἔσφαζαν ἕως οὗ κατεκόπησαν ὅλοι. Δύο μόνον ἐξ αὐτῶν, οἵτινες ἔτυχαν νὰ λείπωσιν, ἐπέζησαν μετὰ τὴν μάχην. Διὰ τοὺς λοιποὺς ἠγέρθη μνημεῖον φέρον τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν. “Ὁ ξένε! εἰπέ εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους ὅτι κείμεθα ἐδῶ, ὑπακούοντες εἰς τοὺς ἐκείνων νόμους,.”

ΛΕΩΝΙΔΑΣ, Ἀλεξανδρεὺς, ἐπιγραμματοποιός, ἔζη ἐπὶ Νέρωνος τὸ 80. Μ. Χ. Τὰ συγγράμματα τούτου ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Χριστοφόρου Μείνεκίου ἐν Λειψία τὸ 1791.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ, Ταραντῖνος, ἐπιγραμματοποιός, ἔζη τὸ 270. Π. Χ. Τὰ ἐπιγράμματα τούτου ἐξεδόθησαν ἐν Λειψία μετὰ τοῦ Λεωνίδου τοῦ Ἀλεξανδρείου.

ΛΕΩΝΙΔΗΣ, Ἀλεξανδρινός, ἰατρός, ζήσας μετὰ τὸν Γαληνόν, καὶ συγγρά-

φας ἰατρικὰς θεωρίας, καὶ παρατηρήσεις περὶ παθῶν. Αἰτ.

ΛΕΩΠΡΕΠΗΣ, πατήρ τοῦ περιφήμου ποιητοῦ Σιμωνίδου, ἐκ τῆς νήσου Κέω. Σιμ. Ηρόδ.

ΛΕΩΣΘΕΝΗΣ, στρατηγὸς Ἀθηναῖος, ὅστις ἐστράτευσε κατὰ τοῦ Ἀντιπάτρου τὸ 329. Π. Χ. καὶ πληγωθεὶς εἰς τὴν κεφαλὴν μὲ λίθον ἀπέθανε.

ΛΕΩΤΥΧΙΔΗΣ, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Προκλέους, ὅστις εἰς τὴν ἐν Μυκάλῃ μάχην, ἔδειξε μεγάλην γενναϊότητα, καὶ στρατηγικὴν ἐμπειρίαν, κατακαύσας τὰ πλοῖα τῶν Περσῶν καὶ ἐξολοθρεύσας ὁλότελα τὸ Περτικὸν στρατεῦμα. Ἀπέθανεν εἰς τὴν Τεγέα, βασιλεύσας τὸ 451. Π. Χ.

ΛΕΩΤΥΧΙΔΗΣ, Σπαρτιάτης, υἱὸς τοῦ βασιλέως Ἀγίδος τοῦ πρώτου, τὸν ὁποῖον οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑποπτευόμενοι ὡς νόθον, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του, δὲν τὸν ἀφῆκαν νὰ βασιλεύσῃ, ἀλλ' ἔβαλαν εἰς τὸν θρόνον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀγίδος, τὸν Μέγαν Ἀγησίλαον. Ξενοφ.

ΛΕΩΧΑΡΗΣ, περίφημος ἀγαλματοποιός, Ἀθηναῖος, ἀκμάσας περὶ τὴν 102. Ολυμπ.

ΛΗΣΒΟΝΑΣ ὁ ῥήτωρ, ἦνθαι εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Τιβερίου Καίσαρος τὸ 57. Μ. Χ. Συνέγραψε 16. λόγους πολιτικούς, ἐκ τῶν ὁποίων δύο μόνον σώζονται, ἐκδ. εἰς τὴν συνάθροισιν τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν ῥητόρων.

ΛΙΒΑΝΙΟΣ, τῶν σοφιστῶν ὁ περιφημότερος, ἐγεννήθη ἀπὸ γένος ἐπίστμον

εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τὸ 314. Μ. Χ. Ἀφιέρω-
θη διόλου εἰς τὴν σπουδὴν τῶν μαθη-
μάτων· καὶ ἀφοῦ ἐπροχώρησεν ἄρκετὰ
εἰς τὴν πατρίδα του, ὑπῆγεν εἰς τὰς
Ἀθήνας, ὅπου διατρίψας 4. χρόνους, ἀ-
πῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἄρ-
χισε νὰ γίνεται ἐνδοξος διὰ τὴν ῥητο-
ρικὴν του καὶ νὰ εὐφημῆται παρὰ πάν-
των. Ἀλλ' ἀπὸ ζηλοτυπίαν τοῦ
σοφιστοῦ Βεραρχίου συκοφαντιθεὶς ὡς μά-
γος, ἐδιώχθη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Ἀπελ-
θὼν δὲ εἰς Νικομήδειαν, πάλιν διὰ τῆς
ῥητορικῆς του ἀπέκτησε μεγάλην φή-
μην, ὥστε καὶ ὁ Ιουλιανὸς τὸν ἐθαύμαζε
καὶ τὸν ἐτίμα μέγανως· λαδὼν δὲ τὴν
ἄδειαν παρὰ τοῦ Καίσαρος Γάλλου, ἀ-
πῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του τὸ 354.
ὅπου καὶ διέμεινεν ἕως εἰς τὸ τέλος
τῆς ζωῆς του. Σώζονται πολλὰ τῶν
συγγραμμάτων του· τὸ ὕφος του δὲν εἶ-
ναι τόσο γλαφυρὸν, διότι εἶναι καλλω-
πισμένον ὑπὲρ τὸ δέον μὲ τὴν ῥητορι-
κὴν καλλιπέειαν, θεωροῦνται ὅμως τὰ
συγγράμματά του ὡς κανὼν, καὶ γάθ-
μη τῆς φράσεως τῶν Ἀθηναίων, τὰ ὁ-
ποῖα εἶναι ἁ. Προγυμνάσματα. β'. Με-
λέται. γ. Λόγοι. δ. Ἐπιστολαί. Ἐξεδόθη-
σαν ὑπὸ Φεδερίκου Μωρελλου ἐν Παρι-
σίοις τὸ 1606. τὰ Προγυμνάσματα με-
τὰ σημειώσεων, καὶ τὰ λοιπὰ παρ' ἄλ-
λων, περὶ ὧν ὄρα τὴν Ἑλληνικὴν βιβλιο-
θήκην Ἀθίμου Γαζῆ. Βιβλ. β. φύλ. 126.

ΛΙΒΕΡΑΛΟΣ, Ἀντώνιος, Ζ. Ἀντώνι-
ος Λιβεράλος.

ΛΙΒΙΟΣ Ἀνδρόνικος Ἕλληνας. Ἐζη τὸ
290. Π. Χ. ποιητῆς τραγικῆς ἀρχαϊο-

τατος. Οὗτος πρῶτος ἔδωκε μορφήν
εἰς τὸ θέατρον τῶν Ῥωμαίων. Συνέγρα-
ψε Λατινιστὶ πολλὰς τραγωδίας, τῶν ὁ-
ποίων λείψανα μόνον ἀπεσώθησαν, ἐκδ.
εἰς τὸ σῶμα τῶν παλαιῶν Λατίνων
Ποιητῶν τοῦ Ματταίου.

ΛΙΒΙΟΣ Μάρκος. Ἀφοῦ ἐνίκησε τὸν
Ἀδρουβάλην τὸν παρσκήνουν νὰ φονεύσῃ
τούς ἐχθρούς, ὅσοι ἔφευγον, ἀλλ' αὐτὸς
ἀσεύως ἀπεκρίθη, ὡς ἀφίσωμεν καὶ με-
ρικοὺς διὰ νὰ φέρωσι τὴν εἶδησιν ὅτι
τούς ἐνικήσαμεν

ΛΙΓΟΥΡΙΑΣ Ἕλληνας ἔζη τὸ 804. Π.
Χ. Οὗτος πρῶτος τῶν Ἑλλήνων ἐπλεύ-
σε τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν.

ΛΙΚΙΝΙΟΣ Κράσιος Πούβλιος, λαμ-
πρὸς ἀπὸ τὸ γένος τῶν Κράσσιων, ἀπὸ
τούς ὁποίους πολλοὶ ἐσάθησαν ὑπατοὶ κα-
τὰ καιρούς. Ἀνέστη εἰς τὸ ὑψηλότερον
ἀξίωμα τοῦ Ποντίφικος τὸ 131. Π. Χ.
Ἐπειτα δὲ παραιτηθεὶς ἀπ' αὐτό, ἔλα-
βε τὴν στρατηγίαν, καὶ διέβη εἰς τὴν
Ἀσίαν μετὰ τῆς στρατιᾶς κατὰ τοῦ Ἀ-
ρισονίκου, νικηθεὶς δὲ εἰς μίαν μεγά-
λην μάχην ἐλήφθη αἰχμάλωτος ὑπὸ
τῶν Θρακῶν μισθοφόρων τοῦ Ἀρισονί-
κου· εἶτα παροξύνων εἰς ὀργὴν τὸν στρα-
τιώτην ὅστις τὸν συνέλαβε, ἐφονεύθη παρ'
αὐτοῦ μὲ τὸ ξίφος, καὶ ἐτάφη εἰς τὴν
Συύρνην.

ΛΙΚΙΝΙΟΣ Κράσσιος, Μάρκος, κατ'
ἀρχὰς ὑπηρέτης, μετὰ ταῦτα ὅμως ἔ-
γινε πλουσιώτατος, ἡ δὲ καταγραφή τῆς
καταστάσεως του ἔφθασεν εἰς 7700. τά-
λαντα. Ὁ φόβος τοῦ Κίνα καὶ τοῦ Μα-
ρίου τὸν ἐβίασε νὰ περάσῃ εἰς τὴν Ἰσπανί-

ἀνδρῶν ἦτον κεκρυμμένος ὀκτώ μῆνας, εἰς ἓν σπήλαιον, ἐπανελθὼν δὲ πάλιν εἰς τὴν Γώμην, ἔγινε Πραιτωρ κατὰ τὸ 71. Π. Χ. Ενίκησε τὸν στρατηγὸν τῶν ἀποστατῶν Δίλαν Σπάρτακον· τὸ δὲ ἐπόμενον ἔτος ἔγινεν ὑπάτος μετὰ τοῦ Πομπηίου, ἔπειτα δὲ καὶ Κήνσωρ. Λαβῶν δὲ εἰς τὸ μέρος του τὴν Συρίαν καὶ διαβάς διὰ τῆς Ἰουδαίας ἐσύλησε τὸν ναὸν τῆς Ἱερουσαλήμ· ἐκίνησε πόλεμον κατὰ τῶν Περσῶν, ἀλλ' ἠφάνισθη κατὰ κράτος τὸ στρατεύμα του ἀπὸ τὸ ξίφος τοῦ στρατηγοῦ τῶν ἐχθρῶν Σουρένα· ἔβλος προτκαλεσθεὶς ὁ Κράσσοις παρὰ τοῦ ἐχθροῦ εἰς συνομιλίαν, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἀποφύγη τοῦτο, ἐφρονεύθη μετὰ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας τὸ 53. Π. Χ. Καὶ ἐξάλη ἡ κεφαλὴ του εἰς τὸν Ουρούτην τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν.

ΛΙΚΙΝΙΟΣ Φλάβιος Βαλεριανός, Αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων, υἱὸς ἑνὸς χωρικοῦ τῆς Πογδανίας, ἐφθασεν εἰς τὰ μεγαλήτερα ἀξιώματα. Ὁ Μαξιμιανὸς Γαλλέριος συστρατιώτης του ὑπεραγαπῶν αὐτὸν τὸν ἔκαμε κοινῶν τοῦ βασιλείου του τὸ 307. Μ. Χ. εἰς ἓν μέρος τῆς Σερβίας καὶ μέρος τῆς Βαρβαρίας, καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας βλέπων τὴν δραστηριότητά του ἐφιλιώθη μετ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔδωκε τὴν ἀδελφὴν του Κωνσταντίαν εἰς γυναῖκα τὸ 313. κατ' ἓν καιρὸν ἐνίκησε καὶ τὸν Μαξιμίον, ὁπότεν τὸν ἐβίασε νὰ πῆ τὸ φαρμάκι. Ἀλλ' αὐτὸς φθονῶν τὸν Κωνσταντῖνον, ἤρχισε νὰ διώκῃ τοὺς Χριστιανούς, ὅθεν θυμωθεὶς ὁ Κωνσταντῖνος ἐ-

κινήθη κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐσυμβιδάσθη λαβῶν τὴν Ἰλλυρίαν καὶ τὴν Ελλάδα. Ἀπέθανεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὸ 324.

ΛΙΝΑΪΟΣ Ζ. Κάρολος Λιναῖος.

ΛΙΝΝΕΟΣ Κάρολος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Σβεκίαν, τὸ 1707. Καὶ ἀπέθανε τὸ 1776. Ἐξάθη περίφημος φυσικὸς καὶ βοτανικὸς, οὗτος ἐξέδωκεν ἓν νέον σύστημα τῆς βοτανικῆς.

ΛΙΝΟΣ Καλκιδεὺς, υἱὸς Ἀπολλωνίου. Λέγουσιν ὅτι οὗτος πρῶτος ἔφερεν ἀπὸ τὴν Φοινίκην τὰ γράμματα εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ὅτι ἔγινε διδάσκαλος τῶν γραμμάτων εἰς τὸν Ηρακλέα, καὶ ὁδηγὸς πρῶτος τῆς Λυρικῆς. Ζ. Κάδμος.

ΛΙΝΟΣ, ἕτερος ποιητής, Θεβαῖος.

ΛΙΟΤΕΝΑΝΤΟΣ Ἀδὰμ Λαξμάνος, ἑνδοξὸς ναυτικὸς Ρῶσσοις. Οὗτος ἐξάλη παρὰ τῆς βασιλικῆς εὐλῆς εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, εἰς σύστασιν ἐμπορικῆς κοινῶνίας μετὰ τοῦ βασιλείου τούτου καὶ τῆς Ρωσσίας. Ἀλλὰ κατ' ὁδὸν ἔκαμε πολλὰς ἐπιπορεύσεις ἀνακαλύψεις, ὅπου καὶ ἐθαυμάσθη καὶ ἐνταυτῷ ἀπεθανατίσθη. Ἐζη περὶ τὸ 1790. Μ. Χ.

ΛΙΟΥΤΟΣ, ἑνδοξὸς συγγραφεὺς, καὶ ἰατρὸς ἄριστος, ὁπαδὸς τοῦ Θεοφίλου Βονέτου. Ἐζη περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος. Ἀφῆκε σύγγραμμα καὶ αὐτὸς ἐπιγραφόμενον Πρακτικὴ Ἀνατομὴ. Εἰς αὐτὸ συνήγαγε καὶ συνέταξεν ὅλας τὰς Ἀνατομικὰς παρατηρήσεις τῶν πρὸ αὐτοῦ ἰατρῶν ἀνατόμων, καὶ τὰς ἰδικὰς του. Ἡ διὰ τῆς Ἀνατομῆς γεννηθεῖσα ἐξέτασις τῶν νοσοποιῶν αἰτιῶν, ἔδωκε

μέγα φῶς εἰς τὴν Παθολογίαν, τὴν σήμερον ἡ Παθολογία δὲν ἐπιστηρίζεται εἰς τὴν θεωρίαν μόνων τῶν κακοχυμιῶν, καὶ τῆς πλησμονῆς ἢ ἐλαττώσεως τῶν χυμῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς πράγματα αἰσθητὰ καὶ ὑποπίπτοντα εἰς τὴν ὄρασιν· δι' αὐτῆς τῆς Ανατομικῆς ἐξετάσεως ἔφθασαν οἱ Ἴατροὶ νὰ γνωρίσωσι τὰς αἰτίας πολλῶν παθῶν, καὶ κατ' ἐξαίρεσιν τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ὀργανικῆς θλάβης τῶν σπλάγχνων.

ΛΙΠΠΗΣ Λορέντσος, ζωγράφος, καὶ ποιητὴς ἑνδοξος. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Φλωρεντίαν τὸ 1606, καὶ ἀπέθανε τὸ 1664. Ἀφῆκε διάφορα συγγράμματα καὶ εἰς τὰς δύο τέχνας.

ΛΙΣΛΙΟΣ ἄστρονόμος. Ζ. Κρούερος Λίσλιος.

ΛΙΦΛΑΝΔΟΣ Βενιαμὴν Βεργμάνος, ἑνδοξος ἄστρονόμος καὶ γεωγράφος. Ἐζη περί τὸν δέκατον ὄγδοον αἰῶνα Μ. Χ. Οὗτος ἀφῆκε μίαν περιγραφὴν τῶν νομάδων Καλμούκων, ἧτις ἐξηγεῖ καλῶς τὰ περί τοῦ ἔθνους τούτου.

ΛΙΧΤΕΝΣΤΕΪΝ Ερρίκος Δόκτωρ, Γερμανός τὸ γένος, ἄριστος περιηγητής· Οὗτος περιῆλθεν ἅπαντα τὰ μέρη τῆς Μεσημβρινῆς Ἀφρικῆς, καὶ ἔκαμε ἀξιολόγους ἀνακαλύψεις περί τὸν δέκατον ὄγδοον αἰῶνα. Ἀφῆκε γεωγραφικὸν χάρτην τῆς μεσημβρινῆς Ἀφρικῆς τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀνακλυφθέντων τόπων.

ΛΙΧΤΗΝΣΤΕΡΝΟΣ Γερμανός, ἄριστος γεωγράφος. Οὗτος διώρθωσε καὶ ἐξέθεσε πολλοὺς γενικοὺς γεωγραφικοὺς πίνακας, διὰ τῶν ἄριστων αὐτοῦ βοηθημά-

των. Συνέγραψε καὶ μίαν ἐπιστημονικωτάτην Γεωγραφίαν, περιγράφουσα ἀκριβῶς ἅπαντα τὰ γνωστὰ μέρη ἐπὶ τὴν γήϊνον σφαῖραν. Ἐζη δὲ περί τὸν δέκατον ἑβδόμον αἰῶνα Μ. Χ.

ΛΙΨΚΗΣ Γερμανός, ἑνδοξος γεωγράφος. Οὗτος μετὰ πολλοὺς κόπους καὶ ἀσκήσεις διώρθωσε τὴν Μαθηματικὴν τῶν πινάκων τῆς Γεωγραφίας ἀκριβείαν, καὶ ἐσύστησε δι' ἐπιδείξεων καὶ τῆς πείρας τὴν σφαιρογραφικὴν αὐτῶν ἔκθεσιν, τὸ ὅποῖον καὶ ἀπεδέχθησαν οἱ σύγχρονοι αὐτοῦ. Συνέγραψε καὶ μίαν ἐπιστημονικωτάτην Γεωγραφίαν· αὐτὸς ἐκαθάρισε τὴν Γεωγραφίαν ἀπὸ τὰς ἀηδεῖς εἰδήσεις καὶ διηγήματα· ἐπέστησεν εἰς αὐτὴν κριτικὴν αὐστηροτέραν· ἐπηύξησε καὶ διέταξε ὀρθότερον τὸ σύστημα αὐτῆς, καὶ ἔδειξε πολλοὺς νέους τρόπους. Διὰ πάντων τούτων ἀπέκτησεν ἡ Γεωγραφία αὐτοῦ πᾶσαν σχεδὸν τὴν ἐνδεχομένην ἐντέλειαν καὶ βεβαιότητα· ἴσως θεραπεύει σχεδὸν πᾶσαν τὴν φιλομάθειαν τοῦ περίεργου ἀναγνώστου κατὰ πάντα. Ἐζη δὲ περί τὸν δέκατον ἑβδόμον αἰῶνα.

ΛΟΒΪΤΙΟΣ Γερμανός, κάλιςος γεωγράφος καὶ φυσικός. Ἀφῆκε ἀξιόλογον Γεωγραφίαν, καὶ γεωγραφικὸν Ἀτλαντα. Ἰπῆρξε δὲ περί τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος Μ. Χ.

ΛΟΓΓΪΝΟΣ Διονύσιος, φιλόσοφος, καὶ κριτικός, ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας· εἶχε μεγάλην ὑπόληψιν διὰ τὴν πολυμαθειάν του καὶ μνημονικόν. Ζηνοβία ἡ Βασιλίτσα τῆς Παλμύρας ἔμαθε τὰ ἑλλην-

νικῆ ἀπὸ αὐτὸν καὶ τὸν ἔκαμε ὑπουργὸν τῆς· ὅταν αὕτη ἡ βασίλισσα ἠχμαλωτίσθη ὑπὸ τοῦ Καίσαρος Αὐρηλιανοῦ, ἠχμαλωτίσθη καὶ αὐτὸς καὶ ὑπέφερε γενναίως τὸν θάνατον τὸ 273. Π. Χ. Οὗτος ὁ περιβόητος ἀνὴρ ἔκαλεῖτο καὶ ζῶσα βιβλιοθήκη· σώζεται μόνον τὸ περὶ ὕψους σύγγραμμά του.

ΛΟΓΓΟΣ, Μυθιστοριογράφος, συνέγραψε τῶν κατὰ Δάρνην καὶ Χλόην ποιμενικῶν βιβλία τέσσαρα, ἐκδ. ἐν Πάρμα τὸ 1786. Εἰς τὸ 410. Μ. Χ.

ΛΟΓΙΑΪΗΣ Ιόφρης Γαρκίας Ισπανός, ἀρίστος περιηγητής. Οὗτος ἐπλευσε διὰ τοῦ Μαγελλανικοῦ πορθμοῦ καὶ ἐξηκρίβωσε πολλὰ ἄγνωστα μέρη. Εἰς τὴν ἀρχὰς τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος Μ. Χ.

ΛΟΖΙΕΡΟΣ Βαδρίος Γάλλος, ἐνδοξὸς ἀνακαλυπτῆς. Εἰς τὴν κατὰ τὸν χρόνον 1794. Μ. Χ. Περιῆλθε τὴν Λουϊζιάναν, καὶ πολλὰ ἄλλα μέρη, μὲ σημαντικὰς καὶ ὠφελίμους ἀνακαλύψεις εἰς τὴν Γεωγραφίαν. Ἐγραψε δὲ περὶ τῶν μερῶν τούτων ἀκολουθῶς, οἷον περὶ τῶν κατοίκων, προϊόντων, πολιτισμοῦ, ἡθῶν, ἐθίμων, περὶ τῶν ὀρέων, λιμνῶν καὶ ποταμῶν, καὶ ἔγραψε καὶ Γεωγραφικὸν χάρτην ἀξιόλογον.

ΛΟΪΑΡΔΙΕΛΗΣ Γάλλος ἐνδοξός. Περιῆλθε τὰ παραθαλάσσια τῶν Κάφρων, καὶ διέτριψεν ἀρκετὸν καιρὸν εἰς τὴν γῆν τῶν Μακάσων, ὅπου ἐξιχνίασεν ἀκριβῶς τὴν θέσιν τῶν μερῶν τούτων, καὶ ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ γεωγραφικὸν εἶδος, καὶ ἔδωκεν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους

διαφόρους γνώσεις. Συνέταξε καὶ ἀκριβέστατον γεωγραφικὸν χάρτην. Εἰς τὴν κατὰ τὸν δέκατον ἑξῆς αἰῶνα Μ. Χ.

ΛΟΪΕΡΟΣ Ἱερεὺς Γάλλος. Εἰς τὸ 1700. Μ. Χ. Περιῆλθε κατὰ τὸ ἐπὶ τῆς Γουινέας Ἰσίνιον, καὶ ἔδωκεν ἀκριβεῖς γνώσεις.

ΛΟΙΦΛΙΓΓΟΣ φυσιολόγος. Ζ. Κάλμος Λοιφλιγγός.

ΛΟΚ Ἰὼν Ἀγγλος, ἐνδοξὸς περιηγητής. Ἐταξείδευσε εἰς τὴν Γουινέαν. Κατὰ τὸν δεῦτερον αὐτοῦ ἀνακαλυπτικὸν ἀπόπλου εἰς τὰ δυτικὰ μέρη τῆς ἀρκτικῆς Ἀμερικῆς, λέγουσιν ὅτι ἀνεκάλυψε τὸν μεταξὺ Ἀσίας καὶ Ἀμερικῆς πορθμὸν, ὅμως διετηρήθη τὸ πρᾶγμα μυσικόν. Ἀνεκάλυψε καὶ ἄλλα μέρη ἐπιφανῆ εἰς τὴν Γεωγραφίαν. Εἰς τὴν κατὰ τὸ 1550. Μ. Χ.

ΛΟΚΗΣ, Ἰωάννης, ἐνδοξὸς μεταρυστικός Ἀγγλος. Οὗτος συνέγραψε διάφορα συγγράμματα περὶ πολιτικῆς, καὶ περὶ ἀνατροφῆς τῶν παιδῶν. Ἀπέθανε τὸ 1693. εἰς ἡλικίαν 60. χρόνων.

ΛΟΚΜΑΝΟΣ, περίφημος φιλόσοφος Αἰθίωψ. Οἱ Ἀραβες λέγουσιν ὅτι εἶναι ὁ συγγραφεὺς τῶν μύθων τοῦ Αἰσώπου, καὶ ὅτι ὁ Αἰσώπος εἶναι μεταφραστῆς. Τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ὁ Λοκμάνος εἶναι ὁ ἴδιος Σολομών. Οὗτος ὁ φιλόσοφος ἐδόξαζεν εἶνα Θεὸν, ἐνασχολούμενος εἰς τὴν ἀρετήν.

ΛΟΔΛΑΡΔΗΣ, Γερμανός, ἀνὴρ ἀνδρείος, καὶ περίφημος θεολόγος. Ἀπέθανε τὸ 1322.

ΛΟΔΛΙΑΝΟΣ, Ἐφέσιος, σοφιστῆς ἐ-

χρημάτισε μαθητής Ησαΐου τοῦ Ασσυρίου, ἔζη ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος. Συνέγραψε περὶ φιλοσοφίας.

ΛΟΜΑΖΗΣ Ιωάννης, ἐγεννήθη εἰς τὸ Μιλάνον τὸ 1598. Ἐξάθη ζωγράφος, ἐσύνθεσε καὶ διάφορα συγγράμματα, τὸ περιφημότερον εἶναι ἐν περὶ ζωγραφικῆς εἰς ἑπτὰ βιβλία.

ΛΟΜΠΑΡΔΟΣ, ἐγεννήθη εἰς τὸ Παταύιον. Ἐξάθη μαθητὴς τοῦ Πετράρχου, ἐτελείωσεν ἐν σύγγραμμα τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν, τὸ ὁποῖον ὁ διδάσκαλός του εἶχεν ἀφήσει ἀτελές.

ΛΟΒΕΤΗΣ Λεγάσιος Ἰσπανός, ἐνδοξὸς ἀνακαλυπτὴς καὶ ἄριστος φυσικός. Ἐζη περὶ τὸ ἔτος 1560. Μ. Χ. Οὗτος ἐξάθη μετὰ τοῦ Ορδανιέτα παρὰ τοῦ τότε βασιλεύοντος ἐν Ἰσπανίᾳ, πρὸς ἀνακάλυψιν νέων τόπων. Ὦθεν ἐξέπλευσεν ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἰσπανίαν, εἰς τὴν Νέαν Ἰσπανίαν, καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὰς Φιλιππίνας νήσους, ὅπου καθ' ἑδὴν ἔκαμε ἐπισήμους ἀνακαλύψεις. Ἐντεῦθεν διαπλεύσας τὸν μέγαν Ωκεανὸν ἔφθασεν εἰς τὰς Καναρίους νήτους, καὶ ἐκεῖθεν ὑπῆγεν εἰς τὸ Εὐέλπες ἀκρωτήριο, ὅπου καὶ ἐμέτρησε μίαν μοῖραν τοῦ Μεσημβρινοῦ. Συνέγραψε δὲ φυσικῶς περὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθέντων, καὶ περιηγηθέντων τόπων, καὶ ἔστησεν ἀκριβέστατον γεωγραφικὸν πίνακα. Ἐτιμήθη δὲ μεγάλως μὲ ἀξίωμα καὶ μὲ μισθὸν ἄρχιον τοῦ ζῆν. Ἀπέθανε δὲ εἰς τὸ Τόλετον, ἐπαρχίαν τῆς Ἰσπανίας.

ΛΟΡΔ Γεώργιος, Βαλέντιος, Βισκοῦντος, Ἀγγλος τὸ γένος, ἐνδοξὸς ἀνὴρ. Οὗ-

τος περιῆλθε τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας, τὴν Κεϋλόνην, τὴν Ερυθρὰν θάλασσαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ Ἀβυσσινίαν, καὶ ἐδημοσίευσεν πολλάς νέας γνώσεις τῶν τόπων τούτων. Ἐζη περὶ τὸν δέκατον ἑβδόμον αἰῶνα. Μ. Χ.

ΛΟΡΔ Ἀνσὼν Ἀγγλος. Ἠκμαζε περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος Μ. Χ. Τούτου ὁ περίγειος πλοῦς ἐκονολόγησεν ἀκριβεστέρας εἰδήσεις τῆς νήσου Ζουὰς Φερναδέτης, τῶν δυτικονοτίων παραθαλασσιῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ τῶν Λαδρόνων νήσων. Προστούτοις διηρμήνευσε τὰ θαλάσσια ρεύματα, καὶ τοὺς περιοδικούς ἀνέμους, καὶ ἔκαμε γνωστὰς διαφόρους νήσους, κειμένας μετὰ τῶν Λαδρόνων καὶ τῆς Καλιφορνίας, ἔχων τὴν ὁδηγίαν τινὸς θαλασσίου πίνακος τῶν Ἰσπανῶν. Ο περίπλους οὗτος ἐξετελέσθη ἐντὸς 5. ἐτῶν.

ΛΟΡΔ Μακαρτνέος Ἀγγλος. Οὗτος ἐξάθη πρέσβυς εἰς τὴν Κίαν τὸ 1792. Μ. Χ. Περιῆλθε ἅπασαν τὴν Ἀσίαν καὶ Ἀφρικὴν μὲ ὠφελίμους ἀνακαλύψεις, ἔχων συνοπαδοὺς τὸν τε Σταουτονα καὶ Βαρρόβον, ἐξ ὧν ὁ μὲν πρῶτος περιέγραψε τὴν περιήγησιν τῆς Κίνας, καὶ μικροῦ μέρους τῆς λοιπῆς Ἀσίας, ὁ δὲ δεύτερος συνέγραψεν ἰδιαιτέρως καὶ διεξοδικῶς τὴν ἐπὶ τὴν Κογιγλίαν περιήγησιν, καὶ τὴν ἐκεῖ αὐτῶν διατριβὴν. Ἐζη περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος. Μ. Χ.

ΛΟΡΕΝΓΙΟΣ, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Πίζαν. Συνέγραψε μίαν ἱστορίαν εἰς εἴκοσι περὶ τῆς ἐκστρατείας τῶν Πιζάνων τὸ 114.

εἰς νήσους τινὰς τῆς Μεσογείου θαλάσσης, τὰς ὁποίας ἐκυρίευσαν.

ΛΟΥΒΑΝΟΚ, ἔνδοξος ἀνατόμος καὶ ἄριστος φυσικός. Ἠκμαζε κατὰ τὸν χρόνον 1670. Μ. Χ. Οὗτος ἐνησχολήθη ὑπὲρ τοὺς ἐξήκοντα χρόνους, διὰ τὴν κατασκευάσῃ τὰ θυμακτὰ ἐκεῖνα μικροσκόπια, διὰ τῶν ὁποίων ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ φύσει νέον κόσμον, ἕως τότε ἀγνώρισον. Ἐκκαμε πολλάς καὶ ἀξιολόγους παρατηρήσεις εἰς τὰ ὀπτικά νεῦρα, εἰς τὸ αἷμα τῶν ζώων, εἰς τὸν χυμὸν τῶν φυτῶν, εἰς τὴν πλοκὴν καὶ ὕφασμα τῶν δένδρων. Ἀνεκάλυψε τὰ ἄκρα τῶν λεπτοτάτων ἀρτηριῶν, συγκοινωνοῦντα καὶ ἀναστομούμενα μὲ τὰς φλέβας κτλ. Ἀλλ' ἡ εὕρεσις τῶν σπερματικῶν ζωυφίων, ἡ γενομένη τῷ 1677. ἔπει, τὸν ἀπεκατέστησε περιβόητον. Εἶδεν οὗτος μὲ ἀπορίαν ἐν τῷ τοῦ ἄρρῆνος σπέρματι μικρὰ τινὰ ζώδια ἐπιπολάζοντα περὶ πλῆθυσιν κατὰ τὸ σχῆμα μὲ μικρὰ τινὰ βατράχεια· ἐφαντάσθη ὅμως παραλόγως, ὅτι αὐτὰ τὰ ἴδια ζώδια ἦσαν τὰ πρῶτα σχέδια καὶ αἱ διατυπώσεις τοῦ ἐμβρύου, καὶ ὅτι τὸ θῆλυ ἐν τῇ συνουσίᾳ μετὰ τοῦ ἄρρῆνος δὲν χρησιμεύει κατ' ἄλλο τι, εἰμὴ καθότι παρέχει τὸν τόπον καὶ τὴν ἕδραν, ἐν ᾧ τὸ ἐμβρυον εἰσέρχεται καὶ ἐμφωλεύει. Ἡ τοιαύτη ὑπόθεσις ἐκλόνησε πρὸς κειρὸν τὰς παλαιὰς περὶ γεννέσεως θεωρίας· τινὲς ὅμως ἔπειτα ἠρνήθησαν τὴν ὑπαρξίν τῶν ζωυφίων ἐν τῷ τοῦ ἄρρῆνος σπέρματι. (Ἡ περὶ γεννέσεως θεωρία εἶναι μυστήριον ἀκατάληπτον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἢ ἄβυσσος

εἰς τὴν ἐποίαν καταποντίζεται ἡ τῶν φυσικῶν περιέργεια.)

ΛΟΥΓΓΟΣ, ἔνδοξος Καρδινάλιος, ὅστις ἐσάθη καὶ πατὴρ τῶν πτωχῶν. Οὗτος πρῶτος ἔφερε τὸ Ἰατρικὸν κίβητος εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἀπέθανεν εἰς τὴν Ρώμην τὸ 1660.

ΛΟΥΓΓΗΣ Μαρτῖνος, Ἰταλὸς, κάλλιπος Ἀρχιτέκτων, ἔκτισε διάφορα κτίρια εἰς τὴν Ρώμην, καὶ τὴν νέαν τῶν πατέρων Ἐκκλησίαν. Ἀπέθανε τὸν 16. Αἰῶνα.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Λοισμάν, ἔνδοξος Γερμανός. Ἐζη περὶ τὸν δέκατον ὕγδρον αἰῶνα. Περιῆλθε τὴν Ἀσίαν καὶ Ἀφρικὴν, καὶ ἔκαμε ἐπισήμους ἀνακαλύψεις, ἔγραψε δὲ διεξοδικῶς ἅπαντα τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθέντα μέρη. Ἡ διὰ τῆς Σκανδιναυίας περιήγησις του περιγράφει καλῶς τὴν φιλοτεχνίαν, μεταλλορυχίαν, καὶ μεταλλουργίαν τῶν μερῶν ἐκείνων.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Νόρδεν Φριδερίκος, Δανὸς τὸ γένος, ἐπίσημος ἡγεμὸν. Περιῆλθε τὴν Αἴγυπτον, ἕως τοῦ καταράκτου τοῦ Νεῖλου ποταμοῦ. Περιῆλθε προσέτι ἅπασαν τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἔκαμε ἀξιολόγους ἀνακαλύψεις ἐπὶ τῆς ἐρήμου Ζαχάρας, καὶ ἐπὶ τῶν παραθαλάσσιων τῆς Ἀσίας. Συνέγραψε Γεωγραφίαν ἀκριβεστάτην, ὅλων τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθέντων τόπων, ἐν ᾗ περιγράφει περὶ τῶν ὀρέων, ποταμῶν, λιμνῶν, νήσων κ. τ. λ. ἀκολουθῶς περὶ τῶν κατοικῶν ἐκείνου μέρους, περὶ τῆς θρησκείας αὐτῶν, βιομηχανίας, διοικήσεως, ἠθῶν, ἐθίμων καὶ χαρακτηῶν. περὶ

τῶν προϊόντων ἐκάστου τόπου, περί τοῦ κλίματος, ἀέρος, καί περί τῆς θέσεως ἐκάστου τόπου. Εξέδωκε δὲ καί γεωγραφικὸν χάρτην ὅλης τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας. Τοῦτον ἠκουλούθησαν πολλοὶ τῶν μεταγενεστέρων. Εἶη περί τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος.

ΛΟΥΪΖΗΣ Καδαμόςος Ζ. Καδαμόςος Λουΐζης.

ΛΟΥΪΝΤΡΑΝΔΟΣ, ἐπίσκοπος Ἰταλός, ὅστις ἐσύνθεσεν εἰς εἴς βιβλία ἱστορίαν τῆς Ἑυρώπης. Ἦνθει τὸν 1. αἰῶνα.

ΛΟΥΪΟΣ Αντώνιος Βουγαινεῖλλος, Γάλλος τὸ γένος. Εχρημάτισε περίφημος θαλασσοπόρος, Γεωγράφος καὶ φυσικὸς ἄριστος. Εἶη περί τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος. Ὁ ἐπωφελέστατος περίγειος πλοῦς τούτου τοῦ περιβοήτου ἀνδρὸς ἠρμήνευσε τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πλάτα ποταμοῦ, καὶ τοὺς περὶ αὐτὰς τόπους. Περιέγραψεν ἀκριβέστερον τὰς ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν δικαίως ἀπαιτούμενας Μαλουΐνας νήσους. Εκοινολόγησε πολυτίμους εἰδήσεις περί τῶν Παταγόνων καὶ Πεσεραίων· ἀνεκάλυψε τὸ ἐπικίνδινον ἀρχιπέλαγος, καὶ τὴν Ο ταΐτην, τὴν ὁποίαν ὠνόμασε ΝέανΚύθηραν· διότι δὲν ᾔξευρεν, ὅτι ἀπέβη εἰς αὐτὴν πρὸ ὀκτώ μηνῶν ὁ Ἀγγλὸς Βαλλίσιος, καὶ ὅτι αὐτὴ ἦτον ἡ ἀνακαλυφθεῖσα, καὶ ὀνομασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κουϊέρου Σαγιταρία. Τὰς περὶ τὴν Ο ταΐτην νήσους ὠνόμασε Βουρβόνειον Ἀρχιπέλαγος. Μετὰ ταῦτα ἀνεκάλυψε τὰς ναυτικὰς νήσους, καὶ τὰς μεγάλας Κυκλάδας. Μετὰ ταῦτα ἀνεκάλυψε τὰς Λουΐσιαδάς νήσους, καὶ

πλείσας διὰ τινος πορθμοῦ μετὰξὺ δύο μεγάλων νήσων κεκμένου, εὔρεν ἐπὶ τῆς Νέας Ἰρλανδίας τὸν λιμένα Πρασλίνο, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Νέαν Βρετανίαν. Ἐπειτα εὔρε πρὸς ἄρκτον τῆς Νέας Γουινέας τὰς τῶν Ἀναχωρητῶν νήσους, καὶ μετὰ τὴν συνάθροισιν ἄλλων τινῶν γνώσεων τῶν μερῶν τούτων, ἀπέπλευσε τὸ 1768. εἰς τὴν Παταύϊαν.

ΛΟΥΪΟΣ Βασίλειος Γόρξος, ναύαρχος ἐνός πλοίου τοῦ περιηγητοῦ Πέτρου Ερνανδέτη τοῦ Κουϊέρου, ὅστις ἐσάλτη παρὰ τῆς Ἰσπανικῆς διοικήσεως εἰς ἀνακάλυψιν νέων τόπων. Ὁ Λουΐος οὗτος ἔχων ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του τὸ ῥηθὲν πλοῖον, ἀπέπλευσε καὶ ἀνεκάλυψε τὸν μεταξὺ τῆς Νέας Γουινέας, καὶ τῆς Νέας Οκλάνδας ἐπώνυμον αὐτοῦ πορθμὸν τὸν κείμενον δυτικοβορειότερον τοῦ μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ περιηγητοῦ Κουκ ἀνακαλυφθέντος ἐκεῖ ἄλλου πορθμοῦ. Ἀνεκάλυψε δὲ εἰσέτι καὶ ἄλλα μέρη ἕως τότε ἄγνωστα. Εἶη περί τὸ 1606. Μ. Χ.

ΛΟΥΪΟΣ Φαίλλεος, Γάλλος τὸ γένος, ἐνδοξος περιηγητὴς, γεωγράφος καὶ φυσικὸς ἄριστος. Ἠκμαζε περί τὸ 1707. Μ. Χ. Περιῆλθε πέντε χρόνους κατὰ συνέχειαν τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς, καὶ τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας, καὶ ἔκαμε ἐπισήμους ἀνακαλύψεις. Ἀφῆκε σύγγραμμα τῶν περιηγήσεών του, ἐν ᾧ περιγράφει διεξοδικῶς περί τῶν τόπων τούτων, περί τοῦ κλίματος, θέσεως, ἀέρος, ὀρέων, λιμνῶν καὶ προϊόντων, ἀκολούθως περί τοῦ πολιτισμοῦ, χαρακτῆρος, ἠθῶν καὶ ἐθίμων τῶν κατοίκων.

Ἐξέθεσε δὲ καὶ γεωγραφικὸν χάρτην ἀκριβῆ τῶν μερῶν τούτων, τὸν ὁποῖον ἐξηκολούθησαν καὶ οἱ μεταγενέστεροι.

ΛΟΥΚΑΝΟΣ, Μάρκος Ανναῖος, ἀνεψιὸς τοῦ φιλοσόφου Σένεκα, ἐχρημάτισε περίφημος ποιητὴς ἐπικός. Συνέγραψε ποίημα Ἡρωϊκόν, εἰς τὸ ὁποῖον περιγράφει τὴν ἐμφύλιον πόλεμον μεταξὺ Καίσαρος καὶ Παμπηίου. Ἔζη τὸ 170 .Μ. Χ.

ΛΟΥΚᾶΣ ὁ Εὐαγγελιστῆς. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας, μετῆρχετο καὶ τὴν Ἰατρικὴν. Ἀπέθανε περὶ τὰ 70 .Μ. Χ. Ὅσοι κήρουν διάκρισιν μεταξὺ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ Ἰατροῦ Λουκᾶ, δὲν ἔχουν ἰσχυράς καὶ βεβαίας ἀποδείξεις. Τὸ ὅτι ὁ Λουκᾶς ἐχρημάτισε ζωγράφος, εἶναι μία φήμη ἀδοξμένη μόνον. Δὲν συγκαταριθμεῖται μετὰ τῶν ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων, οὔτε εἶδε τὸν Κύριον ὀφθαλμοφανῶς· ἦτον ὅμως συνοδοιπόρος πάντοτε τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, μὲ τὸν ὁποῖον ἦλθεν εἰς τὴν Γώμην, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου ἐκήρυττε τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ συνέγραψε περὶ αὐτοῦ, ὡς ἀναφέρει τοῦτο Ἱερώνυμος καὶ Φαβρίκιος εἰς τὴν ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην του. Ἡ συγγραφή δὲ τοῦ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίου ἐγένετο τὸ 63 .Μ. Χ. Καθὼς καὶ αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

ΛΟΥΚᾶΣ Παύλος, Γάλλος τὸ γένος, ἐνδοξὸς Γεωγράφος καὶ φυσικός. Ἠκμαζε περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος Μ.Χ. Οὗτος περιῆλθε τέσσαρας χρόνους κατὰ συνέχειαν τὴν Τουρκίαν, καὶ

κυρίως τὴν ἀνωτέραν Αἴγυπτον, ὅπου καὶ ἔκαμε ὠφελίμους ἀνακαλύψεις εἰς τὴν Γεωγραφίαν καὶ Φυσιολογίαν. Κατὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ περιήγησιν, εἰς διαφόρους τόπους τῆς Ἀσίας, ἐξιχνίασε καὶ ἐξηκρίβωσε πολλὰ μέρη εἰς ἄλλων τεσσάρων χρόνων διάστημα. Κατὰ δὲ τὴν τρίτην αὐτοῦ περιήγησιν, περιῆλθεν ἄλλους τρεῖς χρόνους τὴν Ἀφρικὴν, ὅπου τέλος περιέγραψεν ὅλας τὰς ἀνακαλύψεις διεξοδικῶς, καὶ ἀφῆκε γενικὴν περίληψιν πάντων τῶν ὑπ' αὐτοῦ περιηγηθέντων τόπων, οἷον περὶ τῆς θέσεως ἐκάστου τόπου, περὶ τοῦ κλίματος καὶ περὶ ὄλων ὄσων ἀναφέρει τὸ γεωγραφικὸν εἶδος. Ἀφῆκε δὲ καὶ γεωγραφικὸν χάρτην ὄλων τούτων τῶν μερῶν. Τέλος ἀπέθανεν ἐνδόξως εἰς τὴν Μασσαλίαν πόλιν τῆς Γαλλίας τῷ 1738 .Μ. Χ. καὶ πεντηκῶσόν ὄγδοον τῆς ἡλικίας του.

ΛΟΥΚᾶΣ Φόξιος, Ἀγγλος τὸ γένος, ἐνδοξὸς θαλασσοπόρος, Γεωγράφος καὶ φυσικός ἄριστος. Ἠκμαζε περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος. Μ. Χ. Οὗτος μετὰ τοῦ Θωμᾶ Ἰάμη ἐλπίζων εἶτινὰ εὐρῆ τὸν πολυθρύλλητον δυτικοβόρειον διάπλουν, ἀπέπλευσε μετ' αὐτοῦ εὖως εἰς τὸν Οὐτσόνειον κόλπον. Ἡ ὠφέλεια τοῦ πλοῦ τούτου ὑπῆρξεν ἡεὔρεσις διαφόρων νήσων, καὶ ἡ ἐξιχνίασις τοῦ μεσημβρινωτάτου μέρους τοῦ μεγάλου τούτου κόλπου, τὸν ὁποῖον ὠνόμασαν Ἰάμειον κόλπον. Ἀκολούθως ἀπέπλευσεν κατὰ τὰ δυτικοβόρεια μέρη τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου καὶ ἔκαμε ὠφελίμους ἀνακαλύψεις. Ἀφῆκε σύγγραμμα ἐπωφε-

λέσχατον εἰς τὴν Γεωγραφίαν, πολιτογραφίαν καὶ φυσικὴν. Απέθανε δὲ ἐνδόξως εἰς τὸ Εδιμβούργον πόλιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ, περίφημος συγγραφεὺς τῆς ἀρχαιότητος. Ἐγεννήθη εἰς τὰ Σαμάσατα τῆς Συρίας ἐπὶ τῆς βασιλείας Τραϊανοῦ· ἀπέθανε εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου εἰς ἡλικίαν 90. χρόνων, διορισθεὶς ἐπιστάτης τῆς ἐπαρχίας τῆς Αἰγύπτου περί τὰ 150.

Μ. Χ. Κατ' ἀρχὰς ὁ θεὸς του τὸν ἐδίδασκε τὴν Λιθοξοικὴν, ἔπειτα ὁμῶς παραιτηθεὶς ἀπ' αὐτὴν, ἐδόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς μαθημάτων, καὶ ἐπέδωκε θουμάσια· ἔκαμπε περιηγήσεις εἰς Γαλατίαν, Μακεδονίαν, Αχαΐαν, Ἰωνίαν, καὶ Ἰταλίαν, καὶ ἠσπάσθη τὴν Ἐπικούριον φιλοσοφίαν. Συνέγραψε διαλόγους Νεκρικοὺς, ὅπου περιπαίζει τὴν πολυθειᾶν τῶν Ἑλλήνων, καὶ περὶ διαφοροῦ ἄλλης ὕλης, περὶ ὧν ὄρα τὴν βιβλιοθήκην Ανθίμου Γαζῆ.

ΛΟΥΚΪΔΙΟΣ Γάϊος, Ἴππεύς, Ῥωμαῖος, πρῶτος ἐφευρτής τῆς Σατύρας, τὸν ὁποῖον ἀναφέρει μετ' ἐπαινον ὁ Κικέρων καὶ Οράτιος καὶ ἄλλοι· ἐκ τῶν ποιημάτων του σώζονται λείψανα Σατυρικά. Ἐζη τὰ 100. Π. Χ.

ΛΟΥΚΙΜΕΛΗΣ Ανδρέας. Οὗτος ἐξάλη ὡς πρέσβυς εἰς τὴν Μογγολίαν. Ἐπειδὴ διεδόθη ἔγγραφος φήμη, ὅτι ἔγινε Χριστιανὸς ὁ μέγας τῶν Μογγόλων χάνης, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν Λαυδοβῆκος ὁ ἅγιος τὸν Λουκιμέλην, καὶ ὡς συνοπαδὸν αὐτοῦ τὸν Βαρθολομαῖον τὸν μο-

ναχὸν, τὸν ἐκ Κρεμόνης. Αὐτὸς ὑπῆρξε μετὰ τὸν Μαρκόπουλον ὁ ἄριστος περιηγητὴς τούτων τῶν Αποστάτων τόπων. Ἰωσαφὰτ ὁ βάρβαρος, καὶ Αὐγέριος ὁ Βουσοδέκιος, ἐπεκύρωσαν μετέπειτα τὰς ἀνακαλύψεις αὐτοῦ. Ἐζη κατὰ τὸν χρόνον 1250. Μ. Χ.

ΛΟΥΚΙΟΣ Μουρήνας, Ἰπατος τῶν Ῥωμαίων, περίφημος διὰ τὴν ἀνδρείαν, τὴν ὁποίαν ἔδειξε κατὰ τοῦ Μιθριδάτου τὸ 62. Π. Χ.

ΛΟΥΚΙΟΣ Αἰλιανὸς, Οὐλπιος Λαίλιανὸς, εἰς ἐξ ἐκείνων τῶν στρατηγῶν, ὅσοι ἔλαβαν τὸ ὄνομα Αὐτοκράτωρ εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐκηρύχθη δὲ Αὐγουστος ἀπὸ τοῦς στρατιώταις τὸ 266. ἀνδρείος εἰς τὰ πολεμικὰ καὶ ἔμπειρος τῶν πολιτικῶν· ἐσάθη ὁμῶς ἀλίγον καιρὸν εἰς τὸν θρόνον, διότι ὁ Πασαύμιος ἐπιθυμῶν καὶ αὐτὸς τὸν Καισαρικὸν θρόνον ἐκίνησε τὰ στρατεύματα ἐναντίον του, καὶ τὸν ἐνίκησε τὸ 267. καὶ οὕτως μετὰ τοῦ θρόνου ἔχασεν αὐθημερόν καὶ τὴν ζωὴν.

ΛΟΥΚΙΟΣ, Ἄγιος, Αντωνῖνος Βῆρος, Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων, υἱὰς τοῦ Αἰλίου καὶ τῆς Δομητίας Κίλλας. Ἐλαβε διὰ γυναῖκά του καὶ τὴν θυγατέραν Μάρκου τοῦ Αὐρηλίου τὴν Λουκίλλαν· ἔγινε σύντροφος μετὰ τὸ πένθεράν του εἰς τὸν θρόνον τῆς μονοκρατορίας, τὸν ἐσειλεν ὁ πένθερός του κατὰ τῶν Περσῶν, καὶ τοὺς ἐνίκησε τὸ 163. Μ. Χ. καὶ μετὰ ἐξ χρόνους ἀπέθανε· ἐφαίνετο ἔραστῆς τῆς φιλοσοφίας, ἀλλὰ περισσότερο ἐνησχαιεῖτο εἰς τὰ συμπόσια, καὶ εἰς ἄλλας ἀσωτείας.

ΛΟΥΚΙΟΣ Λούκουλος Λουκίνιος, ἐγενήθη τὸ 115. Π. Χ. Ἐτάθη θησαυροφύλαξ εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἑπαρχος εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ἐδιοίκησε μὲ δικαιοσύνην καὶ φιλανθρωπίαν, ἐτάθη δὲ νικητὴς καὶ εἰς διαφόρους μάχας, ἐκυρίευσεν ὅλην τὴν Βιθυνίαν, καὶ διέφθειρε τὸν γόλον, τὸν ὁποῖον ἔσειλεν πρὸς τὴν Ἰταλίαν ὁ Μιθριδάτης. Ἦτον πολλὰ ἐλευθέριος εἰς τὰς δαπάνας, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν μεγιστάνων τοῦ βασιλέως, καὶ εἰς τὴν λαμπρότητα τῶν ἐνδυμάτων. Ὁ Νεόφυτος Δούκας εἰς τὸ λεξικὸν τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν, ἀναφέρει περὶ αὐτοῦ ἐν τόμῳ δευτέρῳ Φυλ. 117.

ΛΟΥΚΙΦΕΡΟΣ, ἐπίσκοπος τῆς Σαρδηνίας, ἔζη τὸ 360. Μ. Χ. Μέγας ἔχθρὸς τῶν Ἀρειανῶν, συνέγραψε περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

ΛΟΥΚΡΑΤΙΑ, ἀρχόντισσα Ῥωμαία, ἐνυμφεύθη τὸν Κολλατῖνον. Μίαν ἡμέραν ὁ ἀψυγὸς τῆς συντριῶν μετὰ τοῦ βασιλέως τὴν ἐπήνεσε παλλὰ διὰ τὸ κάλλος, ζωγραφήσας τὴν ὠραιότητά της μὲ τὰ πλέον ἀνθηρὰ χρώματα τῶν ἐπαίνων· ἀκούσας αὐτὰ ὁ Σέαςος υἱὸς τοῦ βασιλέως, ἐπεθύμησε νὰ τὴν ἰδῆ, καὶ ἔλθῶν μετὰ τοῦ Κολλατῖνου εἰς τὸν οἶκόν της ὡς εἰς ἐπίσκεψιν ἐκυριεύθη ἀπὸ τὸν ἔρωτά της, καὶ μίαν νύκτα εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνά της μὲ τὴν μάχαιραν εἰς τὰς χεῖρας, προτείνων ἢ τὴν συγκατάνευσίν της, ἢ τὸν θάνατον, ἢ δυσυχῆς φοβηθεῖσα ἐνέδωκεν, ἀλλ' ἀφ' οὗ τὸν εὐχαρίστησεν ἐβουβήσθη εἰς μεγάλην λύπην, καὶ ἀμέσως

ἐπώναξε τὸν πατέρα της, τὸν σύζυγόν της, καὶ ἄλλους συγγενεῖς τοὺς ὁποῖους ἐξώρκισε νὰ ἐκδικηθῶσι τὴν ὕβριν· καὶ εὐθὺς βαλοῦσα τὴν μάχαιραν εἰς τὴν καρδίαν της ἀπέθανε τὸ 509. Π. Χ. οἱ συγγενεῖς εὐθὺς ἐπροσκάλεσαν τὴν Γερουσίαν καὶ τὸν Δῆμον καὶ ἐζήτησαν τὴν ἐκδίκησιν, καὶ οὕτως ἐξορίζουσι τὸν βασιλέα ὁμοῦ μὲ ὅλην του τὴν οἰκογένειαν.

ΛΟΥΚΡΗΤΙΟΣ Κάρος, Ῥωμαῖος φιλόσοφος ἐπικούρειος, καὶ ποιητὴς περιφημὸς, ἔζη τὸ 100. Π. Χ. Συνέγραψε ποίημα εἰς ἑξαμέτρους σίχους, περὶ φύσεως Πραγμάτων βιβλία ἕξ, ἐξεδόθησαν ἐν Οξωνίᾳ τὸ 1695. μετὰ παραφράσεως καὶ διαφόρων σημειώσεων.

ΛΟΥΛΛΗΣ Ἰωάννης, ἐγεννήθη εἰς τὴν Φλωρεντίαν, ἀνακαινιστὴς τῆς μουσικῆς εἰς τὴν Γαλλίαν, μετὰ τῶν διαφόρων Μουσικῶν συνθεμάτων. Ὁ Ορλάνδος καὶ Ἀρμίδας τὰ ἔχουσιν εἰς μεγάλην ὑπόληψιν. Ἀπέθανε τὸ 1681.

ΛΟΥΠΕΡΚΟΣ Βηρύττιος, ἀπὸ τὴν Συρίαν, γραμματικὸς περιφημὸς. Συνέγραψε περὶ τέχνης γραμματικῆς βιβλία τρία, περὶ Ἀττικῶν λέξεων, περὶ γενῶν ἀρσενικῶν θηλυκῶν καὶ οὐδέτερων. Β.β.β. 13.

ΛΟΥΡΑΚΟΣ, Γόκος, καλὸς Ἀρχιτέκτων, ἔκτισε διάφορα κτίρια εἰς τὴν Γενοβαν. Ἀπέθανε τὸ 1590.

ΛΟΥΣΑΝΟΣ Ραβενώ Γάλλος τὸ γένος. Ἠκμαζε κατὰ τὸν χρόνον 1688. Μ. Χ. Οὗτος ἐταξείδευσεν εἰς τὸν Μέγα Ὀκεανὸν μὲ τοὺς ληστὰς Φλιβουσί

ρους, καὶ ἀνεκάλυψε πολλὰς νήσους, καὶ τόπους ἐπὶ τῆς μεγάλης Ἠπείρου. Ἀφῆκε σύγγραμμα τῶν περιηγήσεών του.

ΛΟΥΣΙΑΣ, Γάλλος τὸ γένος, ἐνδοξος γεωγράφος, καὶ θαυμάσιος φυσικός. ἤμχζε κατὰ τὸν χρόνον 1590. Μ. Χ. Περιῆλθε τὴν Ἱερουσαλήμ ἀκριβῶς, καὶ ἔγραψε περὶ αὐτῆς, ἀφῆκε καὶ γεωγραφικὸν χάρτην. Ἡ φυσικὴ αὐτοῦ ἦτο ἐν ὑπολήψει εἰς τὴν Βερσαλλίαν, πόλιν τῆς Γαλλίας ἀρχαίαν μητρόπολιν τοῦ βασιλείου.

ΛΥΓΔΑΜΠΣ, βασιλεύς τις τῶν Κομμερίων ἐν Σκυθία, ὅσις εἰσβαλὼν εἰς τὴν Ἰωνίαν ἦλθε καὶ ἀπεκατέστη εἰς τὴν Κιλικίαν.

ΛΥΓΚΕΪΣ, Σάμιος Γραμματικός, γνῶριμος τοῦ Θεοφράστου, ἀδελφὸς Θούδιδος τοῦ ἱστοριογράφου, καὶ τυράννου τῆς Σάμου, σύγχρονος Μενάνδρου τοῦ Κωμικοῦ. Συνέγραψε κωμωδίας.

ΛΥΓΚΕΪΣ, υἱὸς τοῦ Ἀφαρέως, ὄξυδερκέστατος, διότι ἔδωκεν οὐ μόνον τὰ μακρὰν ἀπέχοντα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ τὰ ὑπὸ γῆν καὶ τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι, αὐτὸς πρῶτος ἐφεῦρε τὰ μεταλλεῖα, καὶ ἐκ τούτου ἐνομίσθη τοιοῦτος.

ΛΥΔΙΑΔΗΣ, ἡγεμὼν τῆς Μεγαλοπόλεως ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ στρατηγὸς τοῦ Ἀχαικοῦ δεσμοῦ. Πολύβ.

ΛΥΚΑΜΒΗΣ, Θηβαῖος, τοῦ ὁποίου τὴν θυγατέρα ἔμελλε νὰ λάβῃ εἰς γυναῖκα ὁ ποιητὴς Ἀρχίλοχος μὲ ὑπόσχεσιν τοῦ ἰδίου πατρὸς του· ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἀκολούθως ἠρνήθη ταύτην τὴν ὑπό-

σχασιν, ὁ Ἀρχίλοχος παροργισθεὶς τὸν ἐσατύρησε μὲ τοιοῦτον σκωπτικὸν καὶ παθητικὸν τρόπον, ὥστε ὁ Λυκάμβης ἀπὸ ἀμηχανίαν ἔγινεν αὐτόχειρ. Ἀνθ. Λουκ.

ΛΥΚΑΡΙΤΟΣ, Σάμιος, ἀδελφὸς τοῦ τυράννου Μεανδρίου. Ἡρόδ.

ΛΥΚΙΔΗΣ, Ἀθηναῖός τις, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του, διότι ὠμίλησεν εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ τῶν Περσῶν. Ἡρόδ.

ΛΥΚΙΟΣ, εἷς ἐκ τῶν παίδων τοῦ Λυκάονος. Ἀπολδρ.

ΛΥΚΟΜΗΔΗΣ, υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Παρθενόπης, θυγατρὸς τοῦ Ἀγκαίου. Πaus.

ΛΥΚΟΣ, ἱστορικός περίφημος, πατὴρ Λυκοφάνου τοῦ Τραγικοῦ. Συνέγραψεν ἱστορίαν Λυδίας καὶ περὶ Σικελίας.

ΛΥΚΟΦΩΝ, γραμματικός, καὶ ποιητὴς τραγικός ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐρίπου, υἱὸς τοῦ Σιοκλέους. Ἔζη τὸ 284. Π. Χ. εἰς τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, τοῦ ὁποίου ἀπήλαυσε καὶ τὴν εὐνοίαν δι' ἑνὸς ἐγκωμίου, τὸ ὁποῖον ἔκαμε πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκά του. Ὁ ἱστορικός Λύκος Γηγῆνος τὸν ἀνεδέχθη ὡς υἱὸν του. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων του σώζεται μία τραγωδία *Καττάνδρα* ἐπιγραφωμένη, ἣτις προμαντεύει περὶ τοῦ ἀφχνισμοῦ τῆς Τρωάδος διὰ σίχων Ἰαμβικῶν, εἶναι δὲ πλήρης μυθολογιῶν. Ἐξεδόθη μετὰ τοῦ Πινδάρου Καλλιμάχου καὶ Διονυσίου ἐν Βενετίᾳ παρὰ τῷ Ἀλδῷ τὸ 1513. καὶ ἔτι μετὰ σχολίων Ἰσακ τοῦ Τσέτσου ἐν Βασιλείᾳ τὸ 1546. καὶ ἄλλαχθῶς.

ΛΥΚΚΟΦΡΩΝ τύραννος τῶν Φερῶν Θεσσαλίας, ἀδελφός τοῦ τυράννου Ἀλεξάνδρου, τὸν ὁποῖον οὗτος ἐφόνευσε μετὰ τῶν λοιπῶν δὺο ἀδελφῶν του, ἀλλὰ νικηθεὶς ὑπὸ τοῦ Φιλλίππου βασιλέως τῆς Μακεδονίας, ἐδίασθη νὰ φύγῃ εἰς τὴν Φωκίδα. Ξενοφ.

ΛΥΚΟΦΙΩΝ, υἱὸς τοῦ Περιάνδρου, τύραννος τῆς Κορίνθου, καὶ τῆς Μελίσσης, ὃς τις μολὼν ὑπὸ τοῦ πάππου του τὸν φόνον τῆς μητρὸς του ὑπὸ τοῦ πατρὸς του Περιάνδρου, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ τὸν βλέπῃ ἐφυγεν εἰς τὴν νῆσον Κερκυραν, ὅπου τελευταῖον ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν Κερκυραίων.

ΛΥΚΟΦΙΩΝ, υἱὸς τοῦ Μήσφορος ἐκ τῆς νήσου Κυθήρων. Οὗτος ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἐκτορος εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος.

ΛΥΚΟΪΓΓΟΣ, εἷς τῶν περιφίμων Ἀθηναίων ῥητόρων, υἱὸς τοῦ Λυκοφρονος, κατήγετο ἀπὸ γένος ἐπίσημον. Ἐγεννήθη τὸ 406. Π. Χ. ἐδιδάχθη τὴν φιλοσοφίαν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος, καὶ τὴν πολιτικὴν ῥητορικὴν ὑπὸ τοῦ Ἰσοκράτους· ἐστάθη καὶ δημαγωγὸς εἰς τὴν πατρίδα του, ὃς τις μὲ τὸν εἰλικρινέστατον καὶ δικαιοτάτον τρόπον τῆς διοικήσεώς του ἐπροξένησε μεγάλα κατὰ εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ τὸσον πολλὰ ἠγαπήθη, ὥστε ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ὅταν ἐζήτησε νὰ παραδειθῶσιν εἰς αὐτὸν οἱ ῥήτορες, ἀπὸ ἀγάπην τοῦ Λυκούργου παρητήθη τοῦ ζήτηματος· ἐτιμήθη καὶ μὲ ἓνα χάλκινον ἀνδριάντα· αἱ διαταγαὶ του ἐγράφθησαν εἰς μάρμαρον, καθὼς καὶ ἐν ἐγκώ-

μιον δι' αὐτὸν. Ἀπέθανε εἰς ἔσχατον γῆρας, καὶ τὸν ἐνταφίασαν μὲ μεγάλην πομπήν. Ἀπὸ τὰ συγγράμματά του εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Πλουτάρχου ἐσώζοντο 15. λόγοι του· τὴν σήμερον ὅμως σώζεται εἷς καὶ μόνος, κατὰ Λεωκράτους ἐπιγραφόμενος, δι' οὗ μαρτυρεῖται ὅτι ἡ εὐγλωττία τοῦ Λυκούργου ἦν μάλλον δῶρον τῆς φύσεως, παρά καρπὸς τῆς τέχνης. Ἐξεδόθη μετὰ τῶν ἄλλων ῥητόρων ὑπὸ τοῦ Ἀλδου ἐν Βενετία τὸ 1573. καὶ ἐν Λειψία μετὰ σημειώσεων ἄλλων ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Γοτφρέδου τὸ 1751. καὶ ἀλλαχοῦ.

ΛΥΚΟΪΓΓΟΣ, περίφημος νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων, υἱὸς τοῦ Εὐνόμου Βασιλέως τῆς Σπάρτης, καὶ ἀδελφός ἐνὸς τῶν Βασιλέων τῆς Σπάρτης· καὶ ὕστερον ἐπίτροπος τοῦ υἱοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ ἀδελφός οὗτος, ἀποθανὼν ἀρῆκεν ἀνήλικον. Περιῆλθε τὴν Κρήτην, τὴν Αἴγυπτον, καὶ συνανέστραψεν μὲ τοὺς ἐκείσε σοφοὺς ἄνδρας, διὰ νὰ μάθῃ τοὺς νόμους τὰ ἔθιμα καὶ ἤθη των· ἐπιστρέψας δὲ εἰς τὴν πατρίδα του τῷ ἐνεπιστεύθησαν οἱ συμπατριῶται του, τοῦ νὰ ἀναδεχθῇ τὸ βάρος νὰ ἀναμορφώσῃ τὸ πολιτικὸν σύνταγμα· ὅθεν ἐθέσπισε νόμους τοὺς ὁποίους διετήρησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι διὰ πολλοὺς χρόνους, καὶ εὐδαιμονύσαν. Οὗτος ὁ περιβοήτος καὶ σοφὸς νομοθέτης, ἐπιθυμῶν νὰ μεταβάλλῃ τὰ διεφθαρμένα ἤθη τῶν συμπολιτῶν του, καὶ νὰ τοὺς ἀποκαταστήσῃ τιμίους καὶ ἐναρέτους, ἀνέτρεψε δὺο σκύλους γέννημένους ἀπὸ μίαν μητέρα καὶ πατέρα,

καὶ τὸν μὲν ἓνα ἐξ αὐτῶν ἔτρεφε μέσα εἰς τὸν οἶκόν του μὲ νόσιμα φαγητὰ, τὸν δὲ ἄλλον ἐγύμναζε εἰς τὴν ἐξοχὴν μὲ τὸ κυνήγι· μίαν ἡμέραν ἐπροσκάλεσε τὸν λαὸν εἰς τὴν ἀγορὰν, ὅπου εἶχε διορίσει νὰ φέρουν ἓνα λαγόν, καὶ φαγητὰ, ἔπειτα φέρων ἀπέλυσε τοὺς δύο σκύλους, καὶ ὁ μὲν εἰς ἐξ αὐτῶν ἔτρεξεν εἰς τὰ φαγητὰ, ὁ δὲ ἄλλος ὤρμησεν εἰς τὸν λαγόν, τότε σφραφείξ ὁ Λυκοῦργος εἰς τὸν λαὸν εἶπεν, βλέπετε ὅτι οὗτοι οἱ δύο σκύλοι, μόνον ὅτι εἶναι τοῦ ἐδίου εἶδους καὶ γεννημένοι ἀπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν μητέρα, καὶ τὸν αὐτὸν πατέρα, εἶναι ὅμως ἀνόμοιοι κατὰ τὴν κλίσιν ἐξ αἰτίας τῆς διαφόρου ἀνατροφῆς τὴν ὁποίαν ἔλαβον. Διεμοίρασεν ὅλην τὴν ἐπαρχίαν εἰς μερίδια ἀναλόγως τῶν κατοίκων· ἐσύστησε γερουσίαν ἀπὸ 28 μέλη ἐκλεγόμενα ἐκ τῶν εὐγενῶν· ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν Βασιλέα τὴν διοίκησιν τῶν στρατευμάτων, ἀλλ' ἐπεριόρισε πολὺ τὴν δυνάμιν αὐτοῦ· εἰς τοὺς ἄρχοντας τὰς κρίσεις, καὶ εἰς τὴν βουλὴν τὴν φυλακὴν τῶν νόμων· εἰς δὲ τὸν λαὸν ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς βουλευτάς· ἔπεισε τὸν λαὸν νὰ σέβηται τοὺς ἡγεμόνας, καὶ νὰ προσφέρῃ τὸ ἀνήκον σέβας εἰς τοὺς γερωντωτέρους, ἐξ οὗ προῆλθε καὶ παροιμία, ὅτι εἰς μόνην τὴν Σπάρτην ἀρέσκει τὸ γῆρας· τοὺς δὲ ἡγεμόνας νὰ φυλάττωσι τὴν πρὸς αὐτοὺς δικαιοσύνην. Εμπόριον δὲν ἐσυγχωρεῖτο εἰς κανέναν· τὰ φορέματα ἦσαν εἰς ὅλους ὁμοιοειδῆ· σιδηρᾶ νομίσματα

ἔλαβαν τὸν τόπον τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν, καὶ ἡ μεταχείρισις τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἀπηγορεύθη ὁλότελα. Οἱ πολῖται ὅλοι χωρὶς ἐξαίρεσιν οὐδ' αὐτῶν τῶν βασιλέων, ἀπαιτεῖτο νὰ τρώγῃσιν εἰς δημοσίους τραπέζας, ὅπου τρυφή καὶ ἀσωτία δὲν ἐχωροῦσαν δι' ὅλου. Τόσον εἰς εἰρήνης ὅσον καὶ εἰς πολέμου καιρὸν, ἕκαστος πολίτης ἐχρῶσθαι νὰ ἀφιερῶνται εἰς τὴν δούλευσιν τῆς πολιτείας. Τὰ βρέφη ἐθεωροῦντο μὲ προσοχὴν ὅλα εὐθὺς μετὰ τὴν γέννησιν, καὶ ὅσα μὲν ἐφαίνοντο καλοπλασμένα, παρεδίδοντο εἰς δημοσίας τροφούς, καὶ ἐπταετῆ τὴν ἡλικίαν ἐμβάζοντο εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα, τὰ δὲ φιλάσθυνα, ἢ ἔχοντα φυσικόν τι ἐλάττωμα, ἐρρίπτοντο εἰς τὰ βουνά. Γράμματα ἐδιδάσκοντο μὲν, πλὴν τὰναγκαιότερα μόνον, διὰ τοῦτο οἱ Σπαρτιάται, μόνον ὅτι ἐπίσημοι δι' ἀγχίνοιαν καὶ εὐφυΐαν, δὲν ἦσαν πολυμαθεῖς, οὐδὲ σώζεται κανέν βιβλίον γραμμένον ἀπὸ γνήσιον Σπαρτιάτην. Ολιγολογία ἦτον ἄλλο χαρακτηριστικὸν τῶν Σπαρτιατῶν, καὶ τόσον, ὥστε τὴν σήμερον ἀκόμη οἱ πεφωτισμένοι λαοὶ τῆς Ευρώπης ὀνομάζουσι Λακωνικὴν, τὴν σύντομον ὁμιλίαν. Οἱ διδάσκαλοι ἐσπούδαζον τοὺς νέους νὰ ἔχωσι σέβας πρὸς τοὺς μεγαλητέρους των, καὶ ἐνθερμον ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα· τοὺς ἐπλαττον ἄνδρας τιμῆς, καὶ τοὺς ἐνέπνεαν ἄκραν εὐαισθησίαν ἐπένου καὶ φόγου· ἐγυμνάζοντο παιδιόθεν νὰ κοιμῶνται εἰς σφώματα σκληρὰ, καὶ νὰ λαμβάνωσι τροφήν ἀπλούςάτην καὶ δ-

λίγην· εἶχον ὁμῶς ἄδειαν νὰ κλέπτω-
σθ· ὅτι ἠμπόρουν, ἂν μόνον ἐτελείοναν
τὴν κλοπὴν χωρὶς νὰ φανερωθῶσι. Τοῦ
Λυκούργου οἱ νόμοι ἦσαν ἐπιτηδειότα-
τοι νὰ πλάσωσιν ἔθνος στρατιωτῶν, καὶ
ἡ Σπάρτη ἀκολούθως, ἐγένετο μεγάλη
στρατιωτικὴ σχολή· τὸν πόλεμον ἐθεω-
ροῦσαν ὡς τὸ μέγα τῆς ζωῆς ἔργον,
καὶ ἐκάστου πελίτου ὁ κυριώτερος σκο-
πὸς ἦτο νὰ κατασταθῇ φοβερός εἰς τοὺς
ἐχθρούς. Τὰ ἦν τῶν Λακεδαιμονίων γυ-
ναικῶν ἦσαν ἄσεμνα. Εξερῶντο τὰ ὠ-
ραιότερα κλωπίσματα τοῦ γυναικείου
χαρκατῆρος, τὴν σεμνότητά καὶ τὴν εὐ-
αισθησίαν. Ανετρίβοντο εἰς τρόπον ὅ-
ς ἐγίνωντο ἀνδρώδεις, δυναταί, τολμη-
ραί, καὶ ἄφοβοι, καὶ ἐνεπνέετο εἰς τὰς
ψυχὰς των ὁ θαυμασμὸς τῆς στρατιωτικῆς
δόξης. Αἱ μητέρες ἐκαυχῶντο, ὅταν οἱ
υἱοῖ των ἐπιπτον ἐντίμως εἰς τὴν μά-
χην. Σπαρτιάτις τις ὅταν ὁ υἱὸς τῆς
ἐμελλε νὰ ἐκστρεψῆ κατὰ τῶν ἐχ-
θρῶν, τῷ ἐπρόσφερε τὴν ἀσπίδα καὶ τῷ
εἶπεν, ἢ Τάν, ἢ ἐπὶ Τάν, ὡς νὰ ἔλεγεν,
ἐπιστρέψον ἐντίμως, ἢ μὴν ἐπιστρέψῃς δι-
όλου. Οἱουστῖνος ἀναφέρει ὅτι ὁ Λυκούρ-
γος διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ σεβαστὴν τὴν
νομοθεσίαν του, μετεχειρίσθη ὄργανον τὸ
μαντεῖον τοῦ Απόλλωνος, ὥστε διὰ τού-
του νὰ διαμείνῃ ἀμετάτρεπτος ἡ διατη-
ρησις τῶν δημοσιευθέντων νόμων του.
Θθεν ἐπροσποιήθη ὅτι ἤθελε νὰ ὑπάγῃ
εἰς τοὺς Δελφοὺς νὰ συμβουλευθῇ τὸ
Μαντεῖον διὰ νὰ μάθῃ, ἂν ἔπρεπε νὰ
μεταβάλλῃ τι, ἢ νὰ προσθῆσῃ εἰς αὐτούς,
ἀλλὰ πρὶν ν' ἀναχωρήσῃ ὑπεχρέωσε τοὺς
Σπαρτιάτας νὰ διατηρῶσιν αὐτοὺς ἀ-

παρσαλεύτως ἕως τῆς ἐπιστροφῆς του·
ὁ ἴδιος προσθέτει, ὅτι λαβὼν τὸν ὄρκον
των ὑπῆγεν ὡς ἐξόριστος ἐκουσίως εἰς
τὴν Κρήτην, ὅπου ἀπέθανε, καὶ διώρισε
νὰ ριφθῶσι κρυφίως εἰς τὴν θάλασσαν
τὰ κόκκαλά του, φοβούμενος, μήπως ὕ-
σερον οἱ Σπαρτιάται μεταφέροντες αὐ-
τὰ εἰς τὴν πόλιν των ἤθελον νομισθῶ-
σιν ἐλεύθεροι ἀπὸ τὸν ὄρκον.

ΛΥΚΤΟΣ, υἱὸς τοῦ Λυκάονος, ἐκ τοῦ
ὁποίου ὠνομάσθη ἡ ἐν Κρήτη πόλις
Λύκαζος.

ΛΥΚΟΠΗΣ, γενναῖος τις Σάμιος, πό-
λεμῆσας μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐναν-
τίον τῶν ἄλλων συμπολιτῶν των. Ηρόδτ.

ΛΥΚΩΝ, Σπαρτιάτης, υἱὸς τοῦ Ἰπ-
ποκόωντος, φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Ηρακλέ-
ους. Απολόδρ.

ΛΥΚΩΝ, Αθηναῖος, κατήγορος τοῦ
Σωκράτους, κωμωδούμενος ὑπὸ τοῦ Αρι-
σοφάνους ὡς κολαξ καὶ πκράσιτος.
Πλάτ.

ΛΥΚΩΝ, υἱὸς τοῦ Ἀζυάνακτος, Τρω-
αδίτης, διάδοχος τοῦ Στράτωνος, ἀνὴρ
λόγιος. Ἐλεγε δὲ ὅτι οἱ παῖδες πρέπει
νὰ ἔχωσι περιεζωσμένην τὴν αἰδῶ καὶ
φιλοτιμίαν, ὡς οἱ ἵπποι τοὺς χαλινούς.
Πολλάκις ἐσυμβούλευσε τοὺς Αθηναίους
πολλὰ καὶ τοὺς ὠφέλησε. Ἦτον ὑγειῆς
καὶ εὐρωτος, καὶ ἠγάπα τὰς γυμνά-
σεις, διὸ λέγουσιν ὅτι ἐπάλευσε εἰς τὴν
πατρίδα του ἦτον φίλος τοῦ Εὐμενοῦς
καὶ Αττάλου, οἵτινες τῷ ἐπρόσφερον
πολλὰ δῶρα. Εφέρετο ἐχθρικῶς πρὸς
τὸν Περιπατητικὸν Ἰερώνυμον· ἐκράτησε
τὴν σχολὴν τεσσαράκοντα περίπου χρό-
νους κατὰ τὴν ρχζ'. Ολυμπ. Απέθανε εἰς

ἡλικίαν 74. χρόνων, ἀπὸ ποδαγρίαν. Ἰππῆρξαν καὶ ἄλλοι ὑπ' αὐτὸ τὸ ὄνομα, οἷον Λύκων ὁ Πυθαγορικός, ἕτερος ποιητῆς ἐπῶν, καὶ ἄλλος ποιητῆς ἐπιγραμμάτων. Σώζεται δὲ τούτου μία διὰθήκη τῆς ἀπολειφθείσης περιουσίας του εἰς τὸν Διογένην τὸν Λαέρτιον.

ΔΙΟΝΕΤΟΣ Γάλλος, ἔδοξος γεωγράφος. Συνέγραψε πολιτογραφίαν. Ἐζη κατά τὸν δέκατον ἑβδομον αἰῶνα. Μ. Χ.

ΛΥΣΑΝΔΡΑ, θυγάτηρ Πτολεμαίου τοῦ Λάγου βασιλέως τῆς Αἰγύπτου. Παις.

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ, στρατηγὸς Λακεδαιμόνιος, τολμηρὸς, σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος· ἐξ αἰτίας του ἐμιστήθησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Αὐτὸς ἠφάνισε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἐπέφερε τὸν τελευταῖον ὀλεθρὸν των ἐπὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Αφροῦ ἠφάνισε καὶ ἐκυρίευσεν ὅλα των τὰ πλοῖα εἰς τὴν Θράκην διὰ στρατηγήματος, χωρὶς πόλεμον, ἦλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐπολιόρηκε τὰς Ἀθήνας καὶ κατεκρίμνισε τὰ μακρὰ τεῖχη. Οἱ Ἀθηναῖοι λοιπὸν φοβούμενοι μὴν ἐξολοθρευθῶσιν ὅλως δι' ὅλου, σενοχωρημένοι ὄντες ἦσαν ἔτοιμοι νὰ δεχθῶσιν ὁποιασδήποτε συνθήκας εἰρήνης. Ὄθεν αἱ ζωαὶ των ἐχαρίσθησαν, με συμφωνίαν νὰ χαλάσῃ τὸν λιμένα καὶ ὅλα τὰ τεῖχη των, νὰ ἔχῃ μόνον 12. πολεμικὰ πλοῖα, καὶ νὰ μὴν ἐπιχειρίζονται εἰς τὸ ἐξῆς κάμμιναν στρατιωτικὴν ἐπιχείρισιν, πλὴν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν Λακεδαιμονίων. Τοιοῦτοτρόπως ἐτελείωσεν ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος, ταπεινώσας μὲν τὰς Ἀθήνας, καταστή-

σας δὲ τὴν Λακεδαίμονα τὴν πρωτεύουσαν δύναμιν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Λύσανδρος μετὰ ταῦτα κατήργησε τὴν δημοκρατίαν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τοὺς ὑπεχρέωσε νὰ δεχθῶσι τοὺς τριάκοντα τυράννους εἰς τὴν πόλιν των· ἐκλεξεν ἀπὸ δέκα ἄνδρας ἀνὰ πᾶσαν Ἑλληνικὴν πόλιν, εἰς τοὺς ὁποίους παρέδωκεν ἀπολυτὸν ἐξουσίαν, καὶ τοὺς ὥρκεισε νὰ ἐνεργῶσιν, ὅπως αὐτὸς τοὺς διέταττε. Εἰς ὀκτῶ μηνῶν διάστημα 1500. πολῖται ἐθυσιάσθησαν εἰς τὴν φυλαργυρίαν αὐτῶν ἢ ἐκδίκησιν. Ἀλλ' ὁ Θρασύβουλος, τέλος πάντων, βοηθούμενος ἀπὸ μικρὸν στρατεύμα Ἀθηναίων, ἐδίωξε τοὺς τυράννους καὶ ἀπεκατέστησε τὸ δημοκρατικὸν εἶδος τῆς Κυβερνήσεως. Τέλος ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν Θηβαίων ὁ Λύσανδρος εἰς τὴν Ἀλίαρτον.

ΛΥΣΙΑΔΗΣ τύραννος τῆς Μεγαλοπόλεως, ἀπὸ τὴν φιλελευθερίαν του ἀφῆκεν ἔκων τὴν βασιλείαν καὶ τὴν πόλιν, εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀχαιῶν.

ΛΥΣΙΑΣ, υἱὸς τοῦ Κεφάλου. Ἐγεννήθη εἰς τὰς Συρακούσας τὸ 459. Π. Χ. καὶ ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ἐδιδάχθη τὴν ῥητορικὴν ὑπὸ τοῦ Τισίου καὶ Νικίου τῶν Συρακουσίων. Ἐλθὼν εἰς τὸ Θούριον με μίαν ἀποικίαν Ἀθηναίων, διορίσθη καὶ διοικητῆς τῆς Δημοκρατίας των. Τὸν ἀκόλουθον χρόνον ἦλθον οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τὴν Σικελίαν, καὶ ἐπροξένησαν ταραχὴν μεγάλην εἰς τοὺς συμμάχους των εἰς τὴν Ἰταλίαν, οἵτινες ὑποθέτοντες συνεργὸν τὸν Λυσίαν, τὸν ἐδίωξαν ἐκεῖθεν με ἄλλους τριακοσίους, ὅσις ἐλθὼν εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν ἠδυνήθη νὰ διαμείνῃ ἐξ αἰ-

τίας τῶν 30. τυράννων, διό καὶ κατέφυγεν εἰς τὰ Μέγαρα· μετέπειτα ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας ζῶν ζῶν ἰδιωτικὴν, ὅπου καὶ ἀπέθανε τὸ 378. Π. Χ. εἰς τὸ ὀγδοηκοσὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐσάθη περίφημος εἰς τὴν ῥητορικὴν· σώζονται 34. λόγοι του, οἵτινες ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Βενετίαν ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ῥητόρων τὸ 1513. καὶ ἀλλαχοῦ. Ἡ ἀρίστη ἐκδοσις εἶναι τοῦ 1736. εἰς τέταρτον μετὰ ὑποσημειώσεων καὶ τινῶν ἀποσπασματίων.

ΛΥΣΙΚΛΗΣ, Ἀθηναῖος, στρατηγὸς εἰς τὴν μάχην τῆς Χαιρωνείας. Αὕτη ἡ φθορὰ τῶν Ἀθηναίων λέγουσιν, ὅτι προῆλθεν ἀπὸ ἀναξιότητος τούτου τοῦ στρατηγοῦ καὶ τοῦ Χάρητος. Ἐπιστρέψας εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν κατηγορήσεν ὁ Λυκοῦργος πικρότατα· εἰς τὴν στρατηγεῖαν σου, λέγει, ὦ Λύσικλες, χίλιοι πολῖται ἐφονεύθησαν, δισχίλιοι ἠχμαλωτίσθησαν, καὶ τρόπαιον ἀνηγέρθη πρὸς ἀτιμίαν τῆς πόλεως, ἡ δὲ Ἑλλάς ὅλη ὑπεδουλώθη, καὶ ταῦτα πάντα ἔγιναν, διότι σὺ ὑπῆρχες στρατηγὸς καὶ ἡγεμὼν· ἔπειτα τολμᾷς ἐκόμη νὰ ζῆς καὶ νὰ βλέπῃς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ δὲν αἰσχύνεσαι νὰ φαίνεσαι εἰς τὴν ἀγορὰν, σὺ τὸ ὑπόμνημα τῆς αἰσχύνῃς, καὶ τοῦ ὄνειδους τῆς πατρίδος σου!

ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣ, στρατηγὸς Ἀθηναῖος, κατηγορούμενος διὰ τὸ μικρὸν καὶ δυσμορφὸν τοῦ σώματος, καὶ πρὸ πάντων ὡς δωροδοκηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Ἀριστοφ.

ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ, Σατράπης τῆς Θράκης καὶ Ξερσονήσου, φονευθεὶς ἀπὸ τὸν

Σέλευκον τὸ 282. Π. Χ. εἰς ἡλικίαν, 80. χρόνων.

ΛΥΣΙΜΑΧΗ, θυγάτηρ τοῦ Ἀβαντος, καὶ γυνὴ τοῦ Ταλαοῦ, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐγέννησε τὸν Ἀδραγον, Παρθενόπεια Πρώνακτα, Ἀρισόμαχον, καὶ τὴν Ἐριφύλην. Ἀπολδρ.

ΛΥΣΙΠΠΟΣ, Γλύπτης Ἑλληὴν περίφημος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Σικιῶνα· ἐνησχολεῖτο κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν χαλκευτικὴν καὶ ἦτο κλειδουργός, ἔπειτα ἐδόθη εἰς τὴν ζωγραφικὴν, καὶ μετέπειτα εἰς τὴν γλυπτικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε μεγάλην φήμην· τὰ ἀγάλματά του ἐθαυμάσθησαν κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν Ῥώμην καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας· αὐτὸς παρέσαινε ἐπιτηδειότερα τῶν προκατόχων του τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τῶν ἀγαλμάτων του. Ἰπῆρξεν ὁ πρῶτος ἀγαματοποιὸς γλύφων τὰς κεφαλὰς μικρότερας τοῦ εἶναι, καὶ τὰ σώματα λεπτότερα, διὰ νὰ φαίνωνται οἱ ἀνδριάντες τρανώτεροι, περὶ ὧν ἔλεγεν ὅτι οἱ ἄλλοι τῶν γλυφῶν παρισῶσι τοὺς ἀνθρώπους τοιοῦτους ὅποιοι εἶναι ἀληθῶς Ἀφῆκε δὲ τρεῖς υἱοὺς ἐξαισίους ἀνδριαντοποιούς. Ἐζη τὸ 334. Π. Χ.

ΛΥΣΙΣ, νεανίας τις Ἀθηναῖος, μετὰ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐπιγράφεται εἰς τῶν διαλόγων τοῦ Πλάτωνος. Πλάτ.

ΛΥΣΙΣΤΑΤΟΣ, Ἀθηναῖός τις, Χρησμολόγος, ὃς προεῖπεν εἰς τοὺς συμπολίτας του περὶ τῶν Περσικῶν ναυαγίων, τὰ ὁποῖα μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, ἐφέρθησαν ὑπὸ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἀκτὴν Κωλιάδα. Ἡρόδ.